

Umutsuz Beklenti

– KARAMAN · 14 Aralık 2011

Pencere, kapıda seni bekledim...
Ümit dolu, gelmeni bekledim...
Hasretin depreşti, çekemez oldum...
İmdâdına yetişmeni bekledim.

Gölge yaptım yüreğime ismini...
İnledim elime alıp resmini...
Duyar belki, koşar diye, sesimi
Ağladım da, işitmeni bekledim.

Kan yaşlar dökülür kor güllerimden
Canlanan olmadı aşk küllerimden?
Hayallerin tuttu buz ellerimden
İnan ki, hep ellerini bekledim.

Bıraktın geride harâbe, vîran...
Aklımdan çıkmadın inan ki bir ân!
Hazan vurmuş gönül bahçemde her ân...
Açsın diye... güllerini bekledim.

Bırakmadı ayrılık hiç peşimi...
Sensizlik bıkmadan dövdü başımı...
Yaksın diye, sönmüş aşk ateşimi
Özlem ile gözlerini bekledim.

Derman yok derdime ilaçlarımdan...
Vazgeçtim inan ki tüm öçlerimden...
Geldiğinde tutup ak saçlarımdan...
Yerlerde sürüklemeni bekledim.

Bir acı bıkmadan bağrımı döver...
Hasretin hançeri kalbime değer...
Bilmeden kâlbini kırmışsam eğer...
Suçu bana yüklemeni bekledim.

Nankörlük bendedir, yâr bilmemişsem...
Ağlamış, inlemiş ar bilmemişsem...
Vuslat ânı gelmiş ben gelmemişsem
Vazgeçmeyip beklemeni bekledim.

Sensizlik betermiş inan, ölümden...
Buruk gönlüm, bitmez fıgan dilimden...
Ağladığım ânlar tutup elimden...
Sevgiyle desteklemeni bekledim.

Bir ağırlık çöker gün gün canıma
Ayrılık buz doğrar her ân kanıma
Üzüldüğüm anlar koşup yanıma
Sevincini eklemeni bekledim.

Aşk ne bilmeyip de aşka değmeze...
Sevilip, severek yola gelmeze...
Yarinden habersiz, kendin bilmeze...
Can verirken, can vermeni bekledim.